

وَمَا أُبْرِئُ نَفْسِي ۚ إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌۭ بِالسُّوءِ ۖ

اور نہ ہی نہ کہوں | خپل نفس | بیشک | نفس | ضرور حکم کو دے گی | دبدی

وَلَا مَآرِحَ رَبِّي ۚ إِنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۵۳

مگر یہ چاہے رحم و کرم | زمارب | بیشک زمارب | بخشنے | مہربان دے | او وویل | بادشاہ

خوبہ کوم (نفس) چہ زمارب رحم و کرم بیشک زمارب بخشنے مہربان دے ، او بادشاہ وویل

لَتَوَفِّي بَه ۖ اسْتَخْلَصَهُ لِنَفْسِي ۚ فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ

راہی مالہ ہفتہ | چہ زہ خاص کوم ہفتہ | دخیل ذات دیارہ | بیا ہرکہ چہ | ہفتہ سنے خبر و کرے | وویل دہ | بیشک تہ

ہفتہ مالہ راولی چہ زہ نے خاص خپل کارلہ وساتم بھرکہ چہ نے ورسرہ خبر و شوع نورتنے وویل

الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۝۵۴ قَالَ اجْعَلْنِي

نن درخ | موندرسہ | عزت مند | امانت دارینے | (یوسف) وویل | مقرر کرہ ما

چہ تہ دن نہ زما پہ دلبار کئے عزت مند او معتبر شوع ، یوسف علیہ السلام دساتہ وویل چہ ما د وطن پہ

عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ ۚ إِنِّي حَفِيظٌ عَلَيْكَ ۝۵۵ وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا

پہ خزانہ | د زمک | بیشک زہ | حفاظت کوئے | یوہیم | او دغہ شان | موندر کرہ

خزانہ باند مقرر کرہ ، بیشک زہ چیرسنہ محافظیم او رد دے کارنہ پورہ واقفیم - او دغہ شان موندر یوسف

يُوسُفَ فِي الْأَرْضِ ۚ يَتَّبِعُوا مِنْهَا حَيْثُ يَشَاءُ ۚ نُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا

یوسف تہ | یہ زمکہ کئے | دے بہ اوسین | ہفتہ خائے | کوم خائے چہ | دہ غوبیل | موندر سوو | خپل رحمت

ذ (مصر) ملک اختیار مند کرد چہ کوم خائے نے زہا غواہی ہلتہ د اوسیزی ، موندر چالہ چہ وغواہ و خپل رحمت

مَنْ نَشَاءُ ۚ وَلَا نُضِيعُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ ۝۵۶ وَلَا أَجْرَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ

چاہے چہ | موندر غواہو | او موندر نہ ضائع کوو | اجر | د نیکانو | او اجر | د آخرت | چیرشہ دے

(رسو) او موندر نیکو خلق قبولہ (دھیجے) نہ ضائع کوو او د آخرت بدلہ دیرہ سنہ دہ

لِلَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۝۵۷ وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ

ہفہ خلق دیارہ | چہ ایمان راوی | او پھر ہیز گاری نے کولہ | او راغلل | ورونہ | د یوسف

ہفہ کسانولہ چہ ایمان نے را دے دی او پھر ہیز گار اوسیزی او د یوسف علیہ السلام ورونہ ہم (مصر) راغلل

فَدَخَلُوا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ۝۵۸ وَلَمَّا

پس داخل شول | یہ دہ | پس دہ وپیژندل دوی | او دوی | ہفتہ | نہ پیژندو | اوہرکہ چہ

اوتر ہفتہ اور سیدل ، نوہفتہ وپیژندل او ہفوی دے و نہ پیژندے شو اوہرکہ چہ

جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ اسْتَئْذِنِي يَا خِلْمٌ مِّنْ أَبِيكُمْ ۚ

ہفتہ تیار کرد دوی دیارہ | د دوی سامان | او وویل دہ | راولی مالہ | وور ستاسو | چہ ستاسو دیارہ دے

یوسف علیہ السلام ہفوی لہ سامان تیار کرد و ورنہ و وویل تاسو خپل پلاسنہ (میرے) وور ہم مالہ راولی

الَا تَرَوْنَ اَنِّي اُوفِي الْكَيْلَ وَاَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿۵۹﴾ فَاِنْ

آیا نہ دیکھتی تاسو! کہ زک پورے و رکوم | پیمانہ | اوزہ | دیرینہ | میلستیا درکونیم | کیا نہ دیکھتی تاسو! کہ زک پورے و رکوم | پیمانہ | اوزہ | دیرینہ | میلستیا درکونیم

لَمْ تَأْتُونِي بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرَبُونِ ﴿۶۰﴾ قَالُوا

دائے و ستلو تاسو مالہ | ہفتہ | نوختہ پیمانہ رغلہ نشہ | تاسولہ | ماسرہ | اومہ راتزدے کیری ماتہ | اوئیل دوتہ | مالہ رانہ و ستلو نو تاسو تہ زمالہ طرف نہ غلہ نہ ملا دیری | اوتہ بہ زما خوانہ راتزدے کیری | ہفتوی دوتہ

سَرَاوِدُ عَنْهُ اَيَّاهُ وَاِنَّا لَفَاعِلُونَ ﴿۶۱﴾ وَقَالَ لِفَتِيهِ اجْعَلْ

مونز بہ خواہش و کور | ددہ پہ حقلہ | ددہ دپلاٹہ | اویشک مونز | خانہ کار کوئی بو | اودہ وئیل | خیلو خادماوتہ | چتا سو کیری | چہ مونز بہ ڈپلاس نہ وغواہ و اودا کار بہ ضرور کوو | یوسف علیہ السلام خیلو خادماوتہ وئیل چہ ددوی اد

بِضَاعَتِهِمْ فِي رِحَالِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُونَهَا اِذَا انْقَلَبُوا اِلَى اٰهْلِهِمْ

ددوی پنک | ددوی پہ سامان کینے | چہ دوی | ہفتہ و پیڑتی | ہر کلمہ چہ دوی واپس شی | خیلو خادماوتہ | کمرے قیمت ددوی پہ سامان کینے (پتہ) کیری دیکھ شاید چہ خیلو خیلو اوتہ واپس ورسی نووے پیڑتی | او

لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۶۲﴾ فَلَمَّا رَجَعُوا اِلَى اٰبِيهِمْ قَالُوا يَا اَبَانَا

دپارہ دچہ دوی | دوبارہ راشی | پس ہر کلمہ چہ | ددوی واپس راغل | خیل پلاٹہ | نووے وئیل | اے زمونز پلاٹہ | شاید چہ یہ دے و چہ واپس راشی | نوہ کلمہ چہ ہفتوی خیل پلاٹہ | واپس ورسیدل نووے وئیل چہ زمونز پلاٹہ | ربو اللہ تعالیٰ

مُنِعَ مِنَّا الْكَيْلُ فَاَرْسِلْ مَعَنَا اَخَانَا نَكْتَلْ

راشدا بندہ کمرے لہ مونز نہ | پیمانہ رغلہ | پس و لیریہ | مونز سرہ | زمونز ورور | چہ مونز پیمانہ رغلہ | یہ مونز بیا دپارہ غلہ بندہ شوے دہ - نو زمونز و سروس راسرہ و لیریہ | چہ غلہ راوور

وَاِنَّا لَهُ لَحٰفِظُونَ ﴿۶۳﴾ قَالَ هَلْ اَمْنُكُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَا

اویشک مونز | ددہ | حفاظت کوونکی بو | دے فرمائیل | آیازہ پہ تاسو اعتبار رکوم | ددہ پہ حقلہ مگر | خنکہ | او مونز بہ دہفتہ دیر خیال ساتو | یعقوب وئیل چہ آیازہ ددہ پہ حقلہ پہ تاسو بانہ ہفتہ شان اعتبار رکوم

اَمْنُكُمْ عَلَىٰ اَخِيهِ مِنْ قَبْلُ قَالَهُ خَيْرٌ حِفْظًا مِّمَّا

ما اعتبار رکے دویہ تاسو | ددہ دورور پہ حقلہ | لہ کمنہ ورائی | پس اللہ | دیرینہ | محافظ دے | اوہم ہفتہ | لکہ چہ لہ کمنہ ورائی | ددہ دورور (یوسف) پہ حقلہ دربانہ کمرے و، خوہم اللہ تعالیٰ دیرینہ محافظ دے | اوہم

اَرْحَمُ الرَّحِمِيْنَ ﴿۶۴﴾ وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ

دقوونہ زیات رحم کوونکے | اوہ کلمہ | چہ دوی پرانستلو | سامان خیل | نو بیا مونز لہ دی | خیلہ نقدی | دقوونہ زیات مہربان دے - اوہ کلمہ چہ ہفتوی خیل سامان پرانستلو نو خیلہ نقدی | بیا مونز لہ کیمہ

رَدَّتْ اِلَيْهِمْ قَالُوا يَا اَبَانَا مَا نَبْغِي هَذِهِ بِضَاعَتُنَا

چہ واپس کرے شوے | دوی نہ | دوی وئیل | اے زمونز پلاٹہ | خہ غواہ و مونزہ | ددہ | زمونز پنک | چہ ورتہ واپس شوے وہ | ہفتوی وئیل اے بابا | مونز لا نورختہ غواہ و؟ | ددہ | زمونز نقدی ہم

لَدَتْ اِلَيْنَا وَنَمِيرُ اَهْلَنَا وَنَحْفَظُ اَخَانَا
 اومونیز به غله راوهو | خپلو خلقو دپاره | اومونیز به حفاظت کوو | د ورور خپل

وَنَزِدَادُ كَيْلَ بَعِيرٍ ذَلِكَ كَيْلُ يَسِيرٍ ۝ قَالَ لَنْ اُرْسِلَهُ
 اومونیز به زیاته راوهو | غله | اوبو بار | د اوبن | دا | بیانه | غله | آسانه ده | د فرمائیل | هیڅ کله به ونه لیریم

مَعَكُمْ حَتَّى تَوْتُوْنَ مَوْتًا مِّنَ اللّٰهِ لَتَأْتِنِيْ بِهِ
 د اوبو اوبن بار به زیاتی راوهو | د اوبن غله به | بیر به | آسانه ملاوٹی | یعقوب علیه السلام وویل زه به

اَلَا اَنْ يَّحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا اتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قَالَ اللّٰهُ عَلَى
 تاسو سره | ترده به | تاسو را کړی ماته | پخه وعده | د الله | چه تاسو به خاغا راو لښی ماله | د

مَا نَقُولُ وَكَيْلٌ ۝ وَقَالَ يَبْنَئِيْ لَا تَدْخُلُوْا مِنْ بَابٍ وَّاحِدٍ
 چه مونیز کوو | ضامن ده | اوهو وویل | اے زما خاغا | مه داخلیرئ تاسو | له یو دروازه نه

وَادْخُلُوْا مِنْ اَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ ۝ وَمَا اُعْنِيْ عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ
 د داخل شئ | له جدا جدا دروازو نه | اوزه نه شم دفع کوو | له تاسو نه | له حکم د الله نه

مِنْ شَيْءٍ ۝ اِنْ الْحُكْمُ اِلَّا لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
 هیڅ خبر | نشته ده حکم | مکره | د الله | هم په ده | ماتوکل وکړو | اوهم په ده

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ ۝ وَلَمَّا دَخَلُوْا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوْهُمْ
 توکل کوو پکار دی | توکل کوونکوله | اوهر کله چه دوی داخل شول | کوم حائنه به | حکم ورکړه دودون | د دوی پلار

مَا كَانَ يُغْنِيْ عَنْهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ اِلَّا حَاجَةً
 د نه شلپه کوو | دوی | د الله (د تقدیر) نه | لیرهم | مکر | یو خواهش وو

فِيْ نَفْسٍ يَعْقُوْبَ قَضَاهَا وَاِنَّهُ لَذُوْ عِلْمٍ لِّمَا عَلَّمْنَاهُ
 د یعقوب په زړه کته | کوم چه ده پوره کړو | اوبیشکه هغه | خاوند د علم وو | د هغه نه | چه مونیز ده نه پوهو د

مَنْزِل ۳

وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۸﴾ وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ

اولیکن اکثر خلق نہ پوہیوی | اوہرکہ چہ | دوی داخل شول | پیہ یوسف
خو اکثر خلق (پیہ دے حقیقت) نہ پوہیوی | اوہرکہ چہ | ہغوی یوسف علیہ السلام تہ درغل نوہن

أَوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا

نودہ تھا ورکہو دخیل ماسوہ | خیل ورتہ | دہ وویل | بیشکہ ہم زہ | ستاوروریم | پس مہ غزن کیرہ | پیہ ہغوی
خیل سکہ ورورلہ خان سرہ ملے ورکہو اوررتہ وویل چہ ہم زہ ستاورور (یوسف) یم ، نو تہ ددوی پیہ کارون

كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾ فَلَمَّا جَهَّزَهُم بِمِجَاهَزِهِمْ جَعَلَ السَّقِيَّةَ

چہ دوی بہ کول | بیہرکہ چہ | نیارکہو دہ دوی لہ | ددوی سامان | نودہ کینبودہ | پیالہ
مہ خفہ کیبڑہ - نوہرکہ چہ تہ دہغوی سامان نیارکہو نوخیلہ بیالہ تہ دخیل (سکہ) ورور

فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذِنَ مُؤَدِّنٌ أَيْتَهَا الْعِيرُ إِنَّكُمْ لَسِرْقُونَ ﴿۲۰﴾

دخیل وروس پیہ سامان کینے | بیہ آواز وکرو | یو آواز کوئی | اے قافلہ والو! | بیشکہ تاسو | خامخا غلہ بی
پیہ سامان کینے کینبودہ ، بیہ یو منادی آواز وکرو چہ اے د قافلہ خلقو! تاسو غلہ بی

قَالُوا وَقَبِلُوا عَلَيْهِمْ مَا ذَاتَنفِقَدُونَ ﴿۲۱﴾ قَالُوا نَفِقَدْ صَوَاعَ الْمَلِكِ

دکو وویل | اور خامخا شول | ددوی طہ تہ | خدی چہ تاسو ورک شوی | دوی وویل مونڈ وک شوی | پیمانہ | دبادشاہ
ہغوی وویل اور پیہ (پیہ کلکہ) راویا ند شول چہ تاسو خہ ورک شوی دی ؟ ہغوی وویل چہ زمونڈ نہ دبادشاہ پیمانہ

وَلِمَنْ جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿۲۲﴾ قَالُوا تَاللَّهِ

اود پیا دہفہ چاہہ راوی دا | یو بار دواہن دے | اوزہ ددے | ذمہ واریم | دوی وویل | قسم پیالہ
ورکہو دے اوجا چہ راہید اکوہ ہغوی لہ پیہ دیو آہن پار (غلہ) ورکہو اوزہ دے (انعام) ذمہ واریم ہغوی وویل | تالہ تم

لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَّا جِئْتُمْ لِنُفْسِدَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سَارِقِينَ ﴿۲۳﴾

تاسو تہ بنہ معلومہ دہ | مونڈ نہ یوراغلی | چہ مونڈ فساد وکرو | پیہ ذمہ کینے | اد نہ مونڈ یو | غلہ
چہ تاسو تہ بنہ معلومہ دہ چہ مونڈ دلتہ پیہ فساد پیہ نہ یوراغلی | اد نہ مونڈ غلہ یو

قَالُوا فَمَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَاذِبِينَ ﴿۲۴﴾ قَالُوا جَزَاؤُهُ

دکو وویل | پس خہ سزادہ دہفہ | کہ چرے بی تاسو | دروغشن | دوی وویل | سزادہفہ (دادہ)
ہغوی وویل کہ چر تاسو دروغشن ثابت شوی نو بیہ ددے خہ سزادی ؟ ہغوی وویل چہ دہفہ سزادادہ

مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي

(چہ) دچاہہ سامان کینے ہغہ (پیمانہ) بیہ مونڈ شہ | پس ہم ہغہ (سہ) | ددے بدلہ دہ | دغہ شان | مونڈ سزادو کوو
چہ دچاہہ سامان کینے پیمانہ راوختہ نوہفہ تن د پیہ خیلہ د خان پیہ بدلہ کینے ایسا کرے شی ، مونڈ مجرمانو لہ ہم دغہ

الظَّالِمِينَ ﴿۲۵﴾ فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ

ظالما نو تہ | پس شروع کوہ (تلاشی) | ددوی دسامان نو | دہوچہ | دخیل ورور دسامان نہ | بیہ
شان سزاور کوو ، نو دخیل ورور دپوری نہ ویا ند تہ دہغوی دپورو (تلاشی) شروع کوہ ، بیالہ

ثُمَّ خَالَهَا نَارُ الْفِئَةِ النَّارُ السَّامِيَّةِ ﴿۲۶﴾ وَتَرَىٰ فِي رَحْلِهَا خِزْيًا

پس دخیل وویل | ددوی دسامان نو | دہوچہ | دخیل ورور دسامان نہ | بیہ
شان سزاور کوو ، نو دخیل ورور دپوری نہ ویا ند تہ دہغوی دپورو (تلاشی) شروع کوہ ، بیالہ

مَنْ وَجَدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي

(چہ) دچاہہ سامان کینے ہغہ (پیمانہ) بیہ مونڈ شہ | پس ہم ہغہ (سہ) | ددے بدلہ دہ | دغہ شان | مونڈ سزادو کوو
چہ دچاہہ سامان کینے پیمانہ راوختہ نوہفہ تن د پیہ خیلہ د خان پیہ بدلہ کینے ایسا کرے شی ، مونڈ مجرمانو لہ ہم دغہ

سْتَخْرِجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ

خُذَ خَیْل و رور د بوری نہ | دغہ شان | مونز تہ بیر و کړو | یوسف د پاره | د دہ نہ شوا | خستہ

آخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَتٍ مَنْ

خَیْل و رور | دغہ بادشاہ د قانون مطابق | مکر داچہ | د غواړی | الله | مونز د چتونو | درجے | د چاچہ

نَشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ۝۴۶ قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ

نَشَاءُ | د غواړو | او د پاسہ | د هې خاوند د علم | یو لوی علم والا دی | د د وویل | کړ چکر د غلا کړے | نو غلا کړے د ه

أَخَاهُ مِنْ قَبْلُ فَاسْرَحَها يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبَيِّدْهَا لَهُمْ

د د د و رور هم | له د نہ وړاندې | پس پتہ وساتله دا | یوسف | په خپل زہ کې | او ښکاره نه کړه | دوی ته

قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا ۝ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ۝۴۷ قَالُوا

د وویل | د زہ کې | تاسو | ډیر بد یی | په درجہ کې | او الله | ښه پوه ده | په هغه څه چې تاسو بیانوی | د د وویل

يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ

اے عزیز! | بیشک د د د | پلار دے | بوچا | د ډیر عمر | پس ونیسہ | یوله مونز نه | د د د په ځای

إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝۴۸ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ إِلَّا مَن

بیشک مونز وینو تا | له نیکانو نه | د د وویل | د الله پناه غواړم | چه زه د ونیسم | سوا د د

وَجَدْنَا مَتَاعَنَا عِنْدَهُ إِذَا زَأْنَا لَظَلِمُونَ ۝۴۹ فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا

چہ مونز د مونز | خپل سامان | د د د سره | بیشک مونز به | هغه وخت | خا مخا تا ما یو | بیا هر که چې | نا امید شول دوی

مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا ۝ قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ

له هغه نه | نو ځان له شول د | مشور د پاره | د وویل | مشر د دوی | آیانہ | پوهیږئ تاسو | چه ستاسو پلار

قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ

خستہ وه | له تاسو نه | پخه د عده | د الله | اوله دے نه وړاندې | چه تصور د کړ تاسو | د یوسف په حقله

ورنه په قسمونو پوځ لوظ اخستہ دو اوله دے نه وړاندې تاسو د یوسف په حقله هم تصور کړے دے

فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِي أَبِي أَوْ يَحْكُمَ

وَهُوَ خَيْرُ الْحَكَمِينَ ﴿٥٨﴾ إِنَّهُ دَرَأَ الْآيَاتُكُمْ

تاسو خپل پلا سته پسته لاسه شی نورته دوايي چاره يابا

تاجوئے علاکمے دہ ، او مووند دخیل علم مطابق گواہی ورکھے دہ ، او مووندہ دخیبو

ہوئے، وو او پہ کوم کلی کہنے چہ موئزہ دیرہ وو کہ هغه حائے کہ خلقو نہ پیوس وکړه ادد هغه قافو والہ

مونیذ دوسرہ (پہ ملکر تیا کئے) داغی گُرو ادمونیذ بالکل رشتینی یُو۔ یعقوب علیہ السلام دوئیل تا بلکہ داغی تا بلکہ ہاؤنڈ دوسرہ (پہ ملکر تیا کئے) داغی گُرو ادمونیذ بالکل رشتینی یُو۔ (یعقوبؑ) دوئیل (نا) بلکہ ہاؤنڈ سترہ کرے داغی تا بلکہ ہاؤنڈ دوسرہ (پہ ملکر تیا کئے) داغی گُرو ادمونیذ بالکل رشتینی یُو۔

دوستاسو | یوکار | پس (هم) صبر | پیرینه دے | آمید | چه اللہ | داوی ماتہ | دوی تول

کہ ہم ہفتہ | بوجہ | حکمت غاوتدک | اومعنے واپدو | لدوی نہ | اوکے دلیل | ہائے فسوس | چہ یوسف باز

[illegible]

يُوسُفَ حَتَّى تَكُونَ حَرَضًا أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ

إِنَّمَا أَشْكُوا بَثِّي وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ

منزل ۳

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۷﴾ يَبْنِي اَذْهَبُوا فَتَحَسِّسُوا مِنْ يُوسُفَ وَآخِيهِ
 یہ ہفتہ پہ تاسو پوچھو پوچھو! اے زما حامنو! لاہی شی | پس لہون وکرو! | دے دے دے دورور

وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِنَّهُ لَا يَأْيِسُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ إِلَّا
 دے نہ نا امید وکری | دے اللہ دے رحمت نہ | بیشک نہ نا امید وکری | دے اللہ دے رحمت نہ | مگر

الْقَوْمِ الْكَافِرُونَ ﴿۸۸﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ
 دے اللہ تعالیٰ دے رحمت نہ مے مایوسہ وکری، دے اللہ تعالیٰ دے رحمت نہ مے مایوسہ کافران خلق

توم | دے کافرانو | بیاہر کھچہ دے دے داخل شول | دے ہفتہ پہ وراثت | نوٹ وئیل | اے عزیز!
 مے مایوسہ وکری۔ بیاہر ہفتہ یوسف علیہ السلام تہ ورغلل نووے وئیل چہ اے عزیز! موند تہ اوزموند

مَسْنَا وَاهْلَنَا الضَّرَّ وَجِئْنَا بِضَاعَةٍ مُّزْجِيَةٍ فَأَوْفِ لَنَا
 رسید دے موند تہ | اوزموند دے کور خلقوتہ | تکلیف | اوزموند راو دے | سرمایہ | معمولی | پس پورہ را کرہ | موند تہ

الْكَيْلَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿۸۹﴾ قَالَ
 دے کور خلقوتہ | پیر تکلیف رسید لے | اوزموند خہ بے نشان معمولی سرمایہ راو دے | دے نو موند تہ (دے غلے) پورہ

هَلْ عَلِمْتُمْ مَّا فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَآخِيهِ إِذْ أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿۹۰﴾
 پہانہ (دے غلے) | اوزموند وکری | پہ موند تہ | بیشک اللہ | جزا وکری | خیرات وکوند تہ | دے دے وئیل

قَالُوا ءَا إِنَّكَ لَأَنْتَ يُوسُفُ قَالَ أَنَا يُوسُفُ وَهَذَا أَخِي
 پہانہ را کرہ | اوزموند خیرات وکری، بیشک اللہ تعالیٰ صدقہ وکوند تہ جزا وکری۔ یوسف علیہ السلام

قَدَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَنْ يَتَّقِ وَيَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
 آہ تاسو تہ معلومہ دے؟ | خہ چہ | وکری تاسو | یوسف | اوزدے دورور سرہ | ہر کھچہ تاسو | نا پوچھ ہی۔

أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۹۱﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
 تپوس وکرو آہ تاسو تہ معلومہ دے چہ | دے نا پوچھ ہی | پہ زمانہ کہے تاسو یوسف | اوزدے دورور سرہ | خہ سلوک کہے دے

أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۹۱﴾ قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَشْرَكَ اللَّهُ عَلَيْنَا
 دے دے وئیل | آہ بیشک تہ | ہم تہ یے | یوسف | دے دے وئیل | (ہو) ہم دے یوسف یم | اوزما دورور دے

وَأَنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ﴿۹۲﴾ قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ
 ہفتہ وئیل آہ ہم تہ یوسف | یے؟ | دے دے وئیل | ہم دے یوسف یم | اوزما دورور دے

وَأَنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ﴿۹۲﴾ قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ
 احسان کہے | اللہ | پہ موند باند | بیشک | خوک چہ پڑھیز کاری کوی | اوزموند کوی | بیشک اللہ | نہ ضائم کوی

وَأَنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ﴿۹۲﴾ قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ
 پہ موند باند | اللہ تعالیٰ احسان کہے دے، یقیناً خوک چہ (اللہ) نہ ویریز ی | اوزموند کوی، بیشک اللہ تعالیٰ دے دے

وَأَنْ كُنَّا لَخَطِيئِينَ ﴿۹۲﴾ قَالَ لَا تَثْرِيْبَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ
 اجر | دے نیکانو | دے دے وئیل | قسم پہ اللہ | بیشک فضیلت دے کہے | دے تہ | اللہ | پہ موند باند

وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿۹۲﴾ اِذْ هَبُوا بِقَمِيصِي هَذَا فَاَلْقُوهُ عَلَى وَجْهِ

ادھقہ | دھونہ زیاں رحم کو نکے دے | یوسفی | زما قمیص | دا پس درواچوئی دا | پہ مخ

ادھقہ | دھونہ زیاں مہربانہ دے | (اوس) تاسو دا زما قمیص یوسفی | نو زما دھیلاس پہ مخ

اَبِي يَاتِ بِصِيرَاءٍ وَاتُونِي بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۹۳﴾ وَلَكِنْ

دیلار زما | ہض بہ شی | بیٹا | اوراولی مالہ | خیل کوس والا | قول | ادھر کچھ

واچوئی دھقہ سترگہ بہ رویشانہ شی او مالہ خیل قول خاندان دلتہ راولی | ادھر کچھ

فَصَلِّتِ الْعَيْرَ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رَبِّيْ يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تُفَنِّدُونِ ﴿۹۴﴾

روانہ شوہ | قافلہ | نو دوئیل | ددوی پلار | بیشک زہ بیاموم | بوئیں | دھوسف | کہ تاسوم ہے چہ وئے بوئیں

قافلہ روانہ شوہ | نو ہغوی پلاس دوئیل چہ دھوسف | بوئیں | رابانی وگید و خوھے نہ چہ تاسو راتہ لیونے دواہی

قَالُوا تَاللّٰهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ ﴿۹۵﴾ فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ

دھوئیل | دالہ قسم | بیشک نہ | پہ خیلہ پخوانی خطائی کئے یئے | بیہرکہ | چہ راغے | ذیکر کو نکے

ہغوی دوئیل | دالہ قسم بیشک نہ | پہ خیل پخوانی وھم کئے یئے | بیہرکہ | زبیرے وکونکے راغے

اَلْقَاهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا ۖ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ

نو دواچو دھ (قمیص) | پہ مخ ددہ | نو شولو دے | بیٹا | وئے وئیل | آیا مانہ دو وئیل | تاسونہ

ادھقہ قمیص دے دھقہ پہ مخ | وچو نو بیٹے سترگہ رویشانہ شوے | یعقوب علیہ السلام دوئیل آیا ما تاسونہ دوئیل

إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۹۶﴾ قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ

بیشک زہ | پوھیہ یوم | دالہ دھرف نہ | پہ ہقہ نہ | چہ تاسو پرتہ پوھیہ یوم | دھوئیل | زہ مونڈ پلارہ | بخشنہ وغواہ

بیشک مانہ | دالہ دھرف نہ ہقہ خیرے معلوے دی چہ تاسونہ نہ دی معلوے ہغوی دوئیل اے بابا! مونڈ خطا کار

لَنَا ذُنُوبًا إِنَّا كُنَّا خَاطِئِينَ ﴿۹۷﴾ قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ

مونڈ پلارہ | زہ مونڈ کناھون | بیشک مونڈہ دو | کناھکاران | دھوئیل | زہ بہ | دھہ | بخشنہ وغواہ | تاسو پلارہ

یو | مونڈ پلارہ زہ مونڈ کناھون | بخشنہ وغواہ | وئے فرمائیل | چیر زہ بہ | دھیل زہ نہ تاسو پلارہ بخشنہ

رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۹۸﴾ فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى

دھیل زہ نہ | بیشک ہقہ | بخشنوئیک | مہربان دے | بیہرکہ | چہ دوی داخل شول | پہ یوسف | نو خائے ورتو دھ

وغواہ | بیشک ہقہ | بخشنوئیک | رحم کو نکے دے | بیہرکہ | دوی قول یوسف لہ ورسیدل نو ہقہ مور او پلاس

إِلَيْهِ أَبَوَيْهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ إِن شَاءَ اللّٰهُ أَمِينٌ ﴿۹۹﴾ وَرَفَعَ

خیل تاسوہ | خیل مور پلارہ | او وئیل | داخل شی | پہ مصر کئے | کہ چہرے اللہ دعویتیل | پہ امن سورہ | او اوچت کینیول

خان سورہ کینیول | او وئیل قول پہ مصر کئے داخل شی | کہ اللہ تعالیٰ تہ منظور وی نو پہ امن یہ وسیع وی اوچل

أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجَّدًا ۖ وَقَالَ يَا بَنِي

خیل مور او پلاس | پہ تخت بانہ | او پریوتل دوی | ددہ پہ ورائی | پہ سجدہ | او دھو وئیل | اے زما پلاس

مور پلاس | پہ شاہی تخت بانہ کینیول | او قول یوسف | نہ یہ سجدہ پریوتل | او یوسف | وئیل | اے زما پلاس

هَذَا تَأْوِيلُ رُعْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا
 تعبیر | زما خوب | له دے نہ واند | بیشک کرو دا | زمارب | ربتیا
 دا دے | زما خوب تعبیر دے چه ما واند لید لے دو ، هغه (خوب) زمارب ربتیا کرو ، او

وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُم مِّنَ الْبَدْوِ
 او هغه احسان وکړو | په ما | هرکله چه زه ځه راوويستل | له قيد خانه نه | اورا ځه وستانل | تاسو | له صحرا نه
 ماسره ځه (داخو صره) احسان وکړو چه د جيل نه ځه راوويستل او تاسو ټول ځه د کلي نه (دلته) راسته

مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ إِخْوَتِي إِنَّ رَبِّي
 پس له هغه نه چه | فساد او چولو | شيطات | په مينه زما | او په مينه زما دورونو کي | بیشک | زمارب
 پس له دے نه چه شيطان زما او زما دورونو په مينه کي فساد او چولے دو ، بیشک زمارب

لَطِيفٌ لِّمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ رَبِّ
 بيشک | زما پيو کونکي | چا د پاره چه | هغه و غواړي | بیشک هغه | پوهه | خاوند د حکمت دے | زما ربه
 په شته غواړي نو هغه له مزیدارتد بيو وکړي هغه په هرچه پوهه د حکمت خاوند دے ، اے زما ربه !

قَدْ أَتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ
 تاراکړه ماته | بادشاهي | اوتا ونيو د لومانه | تعبیر | د خوبو
 تامله حکومت هم راکړو ، او د خوبو د تعبیر علم د راکړو

فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيَّ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
 کړيد اوونکي | د آسمانونو | او د زمک | هم ته زما کارسازي | په دنيا کي | او آخرت کي
 اے د آسمانونو او د زمک خالق ! ته په دنيا او په آخرت دواړو کي زما کارسازي

تَوَقَّنِي مُسْلِمًا وَالْحَقِّقِي بِالصَّالِحِينَ ۝ ذَلِكُمْ مِنْ أَنْبَاءِ
 ما اوپت کړ (له نبيانه) | فرمانبردار | او ما شامل کړه | په نیکانو کي | دا خبرونه دي
 ما د دنيا نه د فرمانبرداري په حالت کي اوچت کړه او د نیکانو په ټولي کي م شامل کړه : دا د غیو خبرونه

الْغَيْبِ تُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ
 د غیو | چه | وی کوو مونږ د دے | ستا طرف ته | اونه وے ته | د دوی سره
 دی چه تاته ځه مونږ د وی په ذریعہ در لیدو اونه هغه وخت د هغوی سره موجود نه وے

إِذَا جُمِعُوا أَمْرُهُمْ وَهَمُّ يَمْكُرُونَ ۝ وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ
 هرکله دوی جمع کړو (پوځ کړو) | خپل کار | او دوی | بد تدبیر کوو | اونه دی اکثر خلق
 کله چه هغوی په خپله اراده یا تدبیر اتفاق کړے وو او سازشونه ځه تیارول - او په دوی کي اکثر خلق

وَأَوْحَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ۝ وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ
 او کرکه ته و غواړه | ایمان راوړونکي | اونه غواړه ته له دوی نه | په دے (تبليغ) | شته اجر
 ایمان نه راوړي او کرکه چه پرستانه غواړي اونه شته د دوی نه په دے تبليغ باندې خواخوږنه غواړه

الَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠٩﴾ إِذَا اسْتَيْسَسَ

کو موچہ پرھیز کرو | پس آیا تا سو عقل نہ لاری | تردے چہ | هرکله | نا امیدہ شول

وَضُنُّوْا اَنَّهُمْ قَدْ كَذِبُوْا جَاءَهُمْ نَصْرًا

اودوی گمان و کرو | چه دوی | دروغ شن کہے شوی دی | نوراغے دوی تہ | زمونیز مدد

مَنْ تَشَاءُ^ط وَلَا يَرُدُّ^ط بِأَسْنَا عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ^{١١٠}

ہفت روزہ | مونیو غوبٹل | اونہ شی لے کیڈ | زمونیر عذاب | د جرمانو خلقونہ
ہفت روزہ | مونیو غوبٹل | اونہ شی لے کیڈ | زمونیر عذاب | د جرمانو خلقونہ

كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ

دَعْوِیٰ پہ تصویقے | عبرت | دَعْلَمندا خود پادہ | نہ دے (قرآن)
دَعْوِیٰ پہ قصو کہنے پوہہ خلقولہ لوئے عبرت دے - (قرآن)

بَيْنَ يَدَيْ

درد و غوجوہ شوے | اد | لیکن | تصدیق دے | دھعہ تہ چہ | لہ دے نہ ورنہ |

يُؤْمِنُونَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

میل | دھریغیز | اوهدایت | اورحمت دے | دھغورخوقودپارہ | چہ ایمان داوہ -

هـ (مذهبي) خیز تفصیل بنانی ، او مومنانو له هدايت ارزوي

عبدالمدنیہ وھی سدا
 (شروع کو) دالک پہ نوم چہ لوئے مہربان دیر زیارم کو کئے دے
 دے کے ۴۳ بیتوں اور کئے

اَقْرَأْ يٰٓاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كِتٰبَ اللّٰهِ الَّذِيْ اُنْزِلَ

ایستاد گاه | آیت الله العظمیٰ | او هغه ختمه چه | نازل شوی دی | ستا طرف نه

میم دا - (د قرآن) د کتاب آیتونه دی ، اوس تدرېب له طرفه څه پیژنئ

اَکْثَرُ النَّاسِ لَا یُؤْمِنُونَ

رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَدَيْنَ
كثرتُ | ايمانُ نَهْ راوى
ليكن | راوى

هَقَّة (بالكل) رِبْتِيَادِي ، مَكْرَ اكْثَرُ خَلْقِ اِيْمَانِ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَو

وَالَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ ۖ

ہفتہ دے | چہ اوچتے کول | آسمانوںہ
ہفتہ (پاک) ذات کے چہ آسمانوںہ

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۚ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا

خَلِدُونَ ﴿٥﴾ وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ مَمَرِهَا

وہ اپنی والدہ دوی نہ | واپس آئے اور بیکار ہو گئے | ابھی تک تیرشوی دی |
حال دادے چہ زدوی نہ | وہ اپنی حیرت انگیز تیرشوی دی ، ابھی تک ستارپ کے
لِلنَّاسِ عَلَى ظُلْمِهِمْ وَإِنَّ رَبَّكَ لَشَدِيدُ

[illegible]

اِدِّعْ اِلٰهَكَ يٰعَلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ اُنْتِ

وَالشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ ٩ سَوَاءٌ مِمَّنْ كُنْتُمْ دِينِي ذَهَبَ فِيهِ حَقُّهُ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ قَبْلَهُ عِلْدٌ شَيْءٌ وَمِمَّا يَدْعُوهُ تَرَاهُمْ فَاغْوَيْنَا أَصْحَابُ الْأَنْبِيَاءِ أَوْ قَوْمُ آلِهَةٍ وَرَحْمَتُهُ أَوْفَتْهُمْ رِبِّيُّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ

مَنْ أَسَرَ الْقَوْلَ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخَفٌّ بِأَكْبَرِ

خوک چه | بپوی | خبره | اوخوک چه | په اوچت آواز دانی دا | اوخوک چه | پت دے | په شپه کې
خوک خبره پته کړی ، اوکه خرگند کړی ، اوکه خوک د شپه (په تیاره کېه) پت شي اوکه د

وَسَارِبٍ بِالنَّهَارِ ۱۰ لَهُ مُعَقَّبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ

او (خوک چه) روتا دے | دوسرے | دهغه | پهرے داردی | د دے (بندۍ) نه وړاندې | او د دے نه وروسته
ورے (خرگند) کړی را کړی ، هر یوله وار په وار را تونکې رفرشته) مقدرے دی د وړاندې هم او وروستو هم

يَحْفَظُونَهُ ۱۱ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ ۱۲ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ

هغوی د دے حفاظت کوی | د الله په حکم سره | بیشکه الله | نه بدلوی | حالت د یو قوم
چه د الله تعالیٰ په حکم دهغه حفاظت کوی ، بیشکه الله تعالیٰ د یو قوم (بنده) حالت نه بدلوی

حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۱۳ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ

تر دے چه | بدل کوی دوی | هغه چه | د دوی په زړه نوکې (په بدلتا) | او هر کله چه | اراده وکوی | الله | یو قوم ته
ترخو چه هغوی په خپل ځان کېه (په خپله) تبدیلی پیدا نه کوی او هر کله چه الله تعالیٰ په یو قوم باندې دمیسیت

سَوْءًا ۱۴ فَلَا مَرَدَّ لَهُ ۱۵ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ ۱۶ مِنْ وَّالٍ ۱۷

د بدی | نو هېڅوک واپس کولې نه شي هغه | او نشته د دوی | دهغه نه سیوا | مددگار
دراوستو) اراده وکړی نو هېڅوک نه واپس کولې نه شي اونه بل خوک د خداي په مقابل کېه دهغوی مدد کول شي

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا ۱۸ وَيُنْشِئُ

هم هغه دے چه | ښایي تاسو ته | بریښنا | د پاره د ویرے | او امید ورکولو | او اوچتوی
الله تعالیٰ هغه ذات دے چه تاسو ته د بجلي برق ښایي چه د ویرے او امید دواړه وړیچه ده | او د اوبو نه ځکه ورته

السَّحَابَ الثِّقَالَ ۱۹ وَيَسْخِرُ الرِّعْدُ بِحَمِيدِهِ ۲۰ وَالْمَلَكُ

دریځه | درنه | او پاکي بیانوی | رعد | دهغه تعریف سره | او فرشته (هم)
درنه دریځه (لا خیرتوی) او رعد (گډگډه) په تعریف سره دهغه پاکي بیانوی او فرشته هم دهغه درې

مِنْ خِيفَتِهِ ۲۱ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ

دهغه د ویرے ته | او هغه را لیری | تندر | بیا را غورزوی هغه | په چا چه هغه غواړی
نه (رپیری) او دهغه پاکي بیانوی) او هغه تندر را لیری نو چه په چا غواړی په هغه نه را غورزوی

وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ ۲۲ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ۲۳

او دوی | جگړه کوی | د الله په حقله | او هغه | سخت | نیوونکے دے
او رته گډه چه) دوی د الله په حقله جگړه کوی ، حال دا چه هغه د لورے طاقت خاوند دے

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ ۲۴ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ

هم دهغه | بلنه | رښتینه ده | او کوم چه | دوی بلی | دهغه نه سیوا | هغوی جواب نه ورکوی | دوی ته
هم دهغه بلنه برحق ده - او خوک چه دهغه نه بغير نور خلق بلی نو هغوی ورته هېڅ جواب ورکولې

إِلَّا كَبَّاسِطٌ كَفَّيْهِ إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَهُ فَاهُ وَمَا هُوَ

بِشَيْءٍ | مگر | لکھ چہ (خوک) خواہ کری چیل دواہ لاسو | د آویو طرف تہ | چہ ورسیدی | ددہ کھلے تہ | اونہ دی ہفہ

بِأَلْفِهِ ط وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝ وَلِلَّهِ يَسْجُدُ

دہ تہ رسید وئی | اونہ دہ | بلنہ | د کافرانو | مگر یہ کبرہائی کتے (بہ اثرہ) | ادا اللہ تہ | سجدہ کوی

مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَظِلُّهُمْ بِالْغُدُوِّ

ہمہ خوک | چہ پہ اسمانون کتے | اوز مکہ کتے دی | پہ خوبنہ | او پہ ناخوبنہ | اوسوری ددوی | د صبا

وَالْأَصَالِ ۝ قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ط قُلْ

اود ماہنام (پہ دختا) | وواہ | خوک دے | رب | د آسمانون | اود زمکے | وواہ

اللَّهُ ط قُلْ أَفَاتُخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ

اللہ دے | وواہ | آیا تاسو نیوی دی | بے لہ ہفہ تہ | دوستان | ہغوی اختیار نہ لری

لأنفسهم نفعا ولا ضررا ط قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى

دخیل خان دیارہ | د فائدے | اونہ د نقصان | وواہ | آیا | برابر دے | ہوت

وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَاتُ وَالنُّورُ ط أَمْ جَعَلُوا

او بینا ؟ | یا | آیا | برابر دی | تیارہ | اور نہ | یادوی جوہوی

لِللَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهَ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ ط

اللہ دیارہ (داسے) شریکان | چہ ہغوی پیدا کری دی | پہ شش د پید اکو د ہفہ | پس کھو د شہ د پید او بیت | پہ دوی

قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝ أَنْزَلَ

وواہ | اللہ | پیدا کوونکے دے | د ہر غیز | او ہفہ | یودے | غالب د | ہفہ راو وولے

مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ

لہ آسمان نہ | اوبہ | بیار د بہیدل | خوہونہ | پہ خپلہ اندازہ | بیار وچت کھو

أَوْدِيَةُ الرَّوْمِ ط أَوْدِيَةُ الرَّوْمِ خَوَرُونَهُ رَاوُ بِهِدِل ، نود دغے سیلاب

السَّيْلُ زَبَدًا كَرِيًّا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ

سیلاب | زک | د پاسہ راتلونکے | اولہ ہفتہ نہ | چہ گرمی نے دوی | بہ ہفتہ ہائیں | بہ اور کہے

ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِّثْلُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ

دیکھا دھوئیلو | دکال | یا د سامان | زک دے | بہ شان ددے | دغہ شان |

اللَّهُ الْحَقُّ وَالْبَاطِلُ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً

اللہ | حق | او باطل | لیکن کوم | زک چہ دے | ہفتہ لای شے |

وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ

او ہفتہ خہ چہ | فائدا د رکوی | خلقوتہ | ہفتہ پاتے شے | بہ زمکہ کہے | دغہ شان

يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمُ الْحَسَنَ

بیانوی | اللہ | مثالونہ | ہفتہ خلقوت دیکارہ | چہ حکم نے واصلو | دخیل رب | بہتری دہ

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شُرَكَاءُ لَهُمْ مِمَّا رَزَقُوا

او کومو خلقوتہ | حکم دہ منلو | دہفتہ | کہ چہ وی | دہفتی | ہفتہ خہ | چہ بہ زمکہ کہندی

جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافِتْدُوا بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ سُوءُ

او چہ | او بہ شان دے | دہفتہ سرہ | ہفتہ بہ خیل بد لکے | وکول وغیرہ | ہفتہ | ہم د خلقوت کو مہ پالے بہ | بد

الْحِسَابِ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمَ وَبُئْسَ الْمِهَادُ أَفَمَنْ يَعْلَمُ

حساب وی | او حائے ددوی | دوزخ دے | او (ہفتہ) یں | حائے دے | پس آیا ہفتہ کس | چہ پوہیری | چہ خہ

أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْيٰطُ إِنَّمَا

وی | او دہفتی | تیکو نہ کہ بہ دوزخ وی | او ہفتہ | دیر خراب حائے دے | آیا شوک | چہ دایقین لری

يَتَذَكَّرُ أُولَئِكَ أَلْأَكْبَابُ الَّذِينَ يُوقُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ

نازل شوی دی | تاتہ | ستاد رب لہ طرف نہ | ہفتہ حق دی | بہ شان دہفتہ چاہے | چہ ہوندوی | بیشکہ چہ

وَلَا يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ

نہایت قبولی | عقل مند خلق | کوم خلق چہ | پورہ کوی | وعدہ د اللہ | او ہفتی نہ مانوی

نصیحت خوبس دیوہے خاوندان قبولی | شوک چہ د اللہ تعالیٰ سو کہے وعدہ بہ حائے کوی او ہفتہ وعدہ

لَيْسَ شَاكٍ ۝ وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ

او | هغه خلق چه | پیوند کوی | هغه خه | چه حکم کرے دے | الله | دهغ | چه پیوند کوی |
او | خوک چه هغه | رشتے | پالی | د | کو مو د پالے | چه | الله | تعالیٰ | حکم | کرے | دے | او

يُحْسِنُونَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۝ وَالَّذِينَ

و | محوی | ویریری | له | رب | خیل نه | او | ویریری | د | ب | د | حساب نه | او | کو مو | مخلوقه |
د | خیل | رب نه | ویریری | او | د | سخت | حساب | کتاب نه | ویریری | ، | او | خوک | چه | د | خیل

صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا

صبر و کرو | په | غوښتلو | د | رضا | د | د | ب | خیل | او | هغوی | قاموی | موخه | او | خرڅه | کوی |
ب | د | رضا | مندی | په | تلاش | کي | مضبوط | لکياوی | او | موخونه | کوی | ، | او | زموږ | د

مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَعُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ

له | هغه | نه | چه | ورکړی | د | موږ | دوتی | په | پټه | او | په | ښکاره | او | دفعه | کوی | په | نیکۍ | سره | بدۍ |
ورکړی | رنق نه | د | نیکۍ | په | لاره | کي | په | پټه | او | په | څرگنده | خرڅه | کوی | او | د | نیکۍ | په | ذریعه | بدۍ | ختموی

وَلِيكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۝ جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا

هم | دا | خلق دی | چه | د | د پاره | د | آخرت | کور | ده | باغونه | دی | د | هېښه | اوسیدلو | دوی | په | د | کي | دا | خلیر |
هم | دا | هغه | خلق دی | کو مو | د پاره | چه | د | آخرت | کور | ده | ، | یعنی | د | هېښه | اوسیدلو | باغونه | دی | په | کو مو | کي | چه | به

يَدْخُلُونَ مِنْ أَبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةِ

و | خلک | چه | نیکان | وی | له | پلارانو | د | دوی نه | اوله | ښځو | د | دوی | اوله | اولاد | د | دوی نه | او | فرشته | به |
او | د | دوی | د | دوی | پلار | نیکه | او | د | دوی | په | ښځو | او | اولاد | کي | چه | خوک | نیک | وی | دا | خلیر | - او | فرشته | به

يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۝ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ

دا | خلیر | به | په | دوی | باند | له | هغه | دروازو نه | د | روائی | به | سلام | دوی | په | تاسو | خکه | چه | تاسو | صبر و کرو |
د | د | دوی | په | دوی | د | دوی | په | د | روائی | چه | سلامت | وستی | خکه | چه | تاسو | به | صبر و کولو نه

فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ۝ وَالَّذِينَ يَنقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ

او | په | ویریری | د | د | آخرت | کور | او | کو مو | خلق | چه | ماتوی | و | د | الله | د | الله |
په | د | جهان | کي | مو | انجام | ښه | شو ، | او | خوک | چه | د | الله | تعالیٰ | سره | کرې | و | د | الله | د | الله |

مَنْ بَعْدَ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ

د | د | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله |
د | د | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله | د | الله |

وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۝ وَلِيكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ

او | دوی | فساد | کوی | په | زمکه | کي | هم | دا | خلق دی | چه | دوی | د پاره | لعنت | ده | او | دوی | د پاره |
او | په | ملک | کي | فساد | جوړوی ، | او | په | داسه | خلقو | به | لعنت | ویریری | او | د | د | خلقو

سَوْءَ الدَّارِ ۝ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۝

خراب | کوردے | الله | فراخه کوی | رزق | چا د پاره چه | هغه وغواړی | او تنگوي (کوی) انجام به خراب دی - الله تعالى چه چاله وغواړی نو روزی ورله فراخه کوی او چاله چه وغواړی (نوروزی ورله تنگوي کوی)

وَفَرَحُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ

او دوی خوشحاله | په ژوند | د دنیا | اونه دے | ژوند | د دنیا | د آخرت په مقابل کې

إِلَّا مَتَاعٌ ۝ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ

مکر | سامان لږ | او دای | کوم خلق چه | کافران دی | چه ولے نازل نه شوه | په دے باندې سودا ده - او کافران دای چه ولے په دے باندې خپل رب له طرف نه رزمون

آيَةٌ مِّن رَّبِّهِ ۖ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَصْلُحُ مَنْ يَشَاءُ

نخستنه | د دے درب د طرف نه | ووايه | بيشکه | الله | گمراه کوی | چاره | چه وغواړی تلکله معجزه رانقله ؟ ورته ووايه چه الله تعالى د چا په حقله وغواړی نو گمراه نه کوي

وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَن أَرَادَ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ

او | لاره ښايي | خپل طرف ته | هغه چاته | چه رجوع وکړي | هغه خلق چه | ايمان راوړي | او اطمینان موي او هغه چاته سمه لاس ښايي چه رجوع ورته وکړي ، يعنی څوک چه ايمان راوړي او د الله تعالى

قُلُوبُهُمْ ۖ يَذْكُرُ اللَّهُ ۖ أَلَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ۝ الَّذِينَ

زړونه د هغوئ | په ذکر د الله سره | یادساته | هم په ذکر د الله سره | آرام نیسي | زړونه | هغه خلق چه په ذکر مطمئن شي ، واوړه ! چه د الله تعالى په ذکر سره زړونه تسکي کيږي ، چا په

آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَى لَهُمْ وَحَسُنَ مَا بِهِ

ايمان راوړه | او عملونه وکړل | نیک | خوشحاله ده | هغوی د پاره | او ښه | تیکاو تره ده . ايمان راوړه او نیک کارونه وکړل ، هغوئ له خوشحاله ده او ښائسته انجام دے

كَذَلِكَ أَرْسَلْنَاكَ فِي أُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهَا أُمَمٌ

دغه شان | مونږ راوړلي دي ته | د داسې اُمت کې | چه تیر شوي دي | له دے نه وړاندې | (دین) اُمتونه دغه شان مونږ ته په یو داسې اُمت کې راوړلي دي چه له دے نه وړاندې هم دیر اُمتونه تیر شوي دي

لِتَتْلُوا عَلَيْهِمُ الذِّكْرَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ

چه ته وړولې | دوی ته | هغه څه چه | مونږ ته وحی کړه ده | ستا طرف ته | او دوی | انکار کوي چه ته ورته هغه (کتاب) واوړو چه مونږ درته راوړلي دي دے خو حال داده چه هغوئ هم

بِالرَّحْمَنِ ۖ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

د رحمن | دوايه | هم هغه دے | زما رب | نشته بل څوک معبود | سپوږم هغه نه | هم په هغه امان توکل وکړو د رحمن نه انکار کوي ، وږه ووايه چه هم هغه زما رب دے ، په دغه نه بل معبود نشته په هغه م توکل دے

وَرَحْمَنٌ ۖ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

د رحمن نه انکار کوي ، وږه ووايه چه هم هغه زما رب دے ، په دغه نه بل معبود نشته په هغه م توکل دے

وَالْيَهُ مَتَابٌ ۝ وَكَوَأَنَّ قَرَأْنَا سُبْرَتَ بِهِ الْجِبَالِ

وہم نہ ہفتہ | زمار جمع دہ | اوکے پچھوے | بو قرآن | چہ رواو لے شوے | پہ ذریعہ دے | غرونہ
دھنہ تہ بہ واپس ہم - اوکے یو قرآن داسے داغ وے چہ پہ ہفت غرونہ اہولے شے

وَقُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْكَلِمَ بِهِ الْمَوْتُ بَلْ لِّلّٰهِ

یا شلیلے | پہ دے سوہ | زمکہ | یا خبرے کوئے | پہ دھوہ | مرو | بلکہ | اللہ دپارہ دے
یا پرے زمکہ ٹکڑے ٹکڑے کیڈ شے ، یا دے پہ ذریعہ مرو خبرے کوئے (میا یہ ہم دوی ایہا نہ راؤدو)

الْأَمْرُ جَمِيعًا ۝ أَلَمْ يَأْتِئِسَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ لَّوِيْشَاءُ اللّٰهُ

کار | قول | 'ایا نہ دہ شوے تسلی | مؤمنانہ تہ | کہ چرے غوٹنے | اللہ
بلکہ قول کارونہ داللہ پہ اختیار کئے دی | اوس ہم دمسلا نا تو پہ دے خبرے تسلی نہ دہ شوے چہ کہ اللہ تعالیٰ غوٹنے

لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا ۝ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ

دھدایت پہ کوئے | خلقو | قتلونہ | او ہمیشہ | کوم خلق چہ | کافران دی | دوی تہ بہ رسیبری
نہ تو لو خلقونہ بہ لے ہدایت کرے دو - او دا کافران بہ ہمیشہ پہ داسے حالت کئے پراتہ وی چہ دخیلو

بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةً ۝ أَوْ تَحُلُّ قَرِيْبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّى يَأْتِيَ

دوی دعلونہ پہ بلہ کئے | سخت مصیبت | یا بہ رافیکتہ کیبری | نزدے | ددوی دکور | تردے چہ | راشی
کناہونہ پہ وجہ بہ پرے خہ ناخہ آفت راخی یا بہ ددوی پہ خواؤ شا باندا راخی ، تردے چہ داللہ تعالیٰ

وَعْدُ اللّٰهِ ۝ إِنَّ اللّٰهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ۝ وَلَقَدْ

وعدہ | داللہ | بیشک | اللہ | خلاف نہ کوئی | لہ وعدے نہ | او بیشک
دوعدہ پوڈکید ووقت راشی - بیشک اللہ تعالیٰ دخیلے وعدے نہ خلاف نہ کوئی ، اولہ تانہ دہاند

اَسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَامْلَيْتُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

ترقہ شوے دے | پیغمبرانہ پورے | لہ تانہ | مخکے | پس مامہلت وکرہو | ہغو خلقونہ | چہ کافران دی
ہم پہ پیغمبرانہ پورے ملنہ لے شوی دی ، خوما راوول کافرانہ تہ مہلت وکرہو

ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابُ ۝ أَفَمَنْ هُوَ قَائِمٌ

بیا | ما ونبول دوی | نو خنک | دو | زما عذاب | پس آیا کوم (اللہ) | چہ ہفتہ نگران دے
نو بیام راؤنبول ، نو (نہ مکورہ چہ) زما سزا قومرہ سختہ دہ ، پس آیا کوم اللہ چہ دہ سہری دتولو

عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ ۖ وَجَعَلُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ ۖ قُلْ

پہ ہر نفس باند | خہ چہ ہفتہ گہلی دی | او جوہ کری دی دوی | اللہ دپارہ | شریکان | وواہ
علونہ نگران دے (ہفتہ دبتا تو پہ شان کیڈ شے) او دوی د (داسے) اللہ شریکان جوہ کری دی - دتنہ وواہ

سَمُّوهُمْ ۖ أَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِمَا لَا يَعْْلَمُ فِي الْأَرْضِ ۖ أَمْ يَظَاهِرُ

واخلی نامے ددوی | یا تاسو نبیائی ہفتہ تہ | ہفتہ خہ | چہ دہفتہ پہ علم کئے نشہ | پہ زمکہ کئے | یا کوئی سہری
چہ دہفتہ صفتونہ خو (لہ) داوڑوی آیا تاسو اللہ تعالیٰ دداسے دنا آشنا) خیزنہ خبروئی چہ پہ تولہ دنیا کئے دہفتہ پہ علم کئے

مِّنَ الْقَوْلِ ۖ بَلْ زَيْنٌ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصَدُّوا

خبره | بلکہ | بنائستہ کوئے شو | کافرانو د پاره | ددوی خریب | او منع کرے شول

عَنِ السَّبِيلِ ۖ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝۳۱

د خطے | لاسرے نه | او چالو چه | گمراه کوی | الله | نو نشسته | ده د پاره | خوک لاره بنودونک

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ

دوی د پاره | عذاب دے | په ژوند کینے | د دنیا | او خاصا عذاب | د آخرت | دیر سخت د

وَمَا لَهُمْ مِّنَ اللَّهِ مِنْ وَّاقٍ ۝۳۲ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ

ونشته دے | دوی د پاره | د الله نه | خوک بیچ کوونک | مثال | دهغه جنت | د کوم چه | وعده شو د

الْمُتَّقُونَ ۖ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ كُلُّهَا دَائِمٌ

پرهیز کارانو سره | بهیږی به | لاندې دهغه نه | نهرونه | میوے دهغه | هیشه دوی

وَوُضِّعَتْ لَكُم مِّنْ تَحْتِهَا نَهَارٌ ۖ دَافِعٌ مِّمَّا كُنتُمْ

د دهغه کیفیت داد دے | په لاندې به ترے نه ولے بهیږی ، د هغه میوے او د هغه سورے به

النَّارِ ۖ وَالَّذِينَ اتَّبَعَتْهُمْ إِلَى عَذَابِ النَّارِ ۖ وَالَّذِينَ

دوزخ دے | او هغه خلق | چه ورکړے د مونږ هغوئ | کتاب | دوی خوشحالیږی | په هغه

أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ ۖ مَنْ يُنْكِرْ بَعْضَهُ

چه نازل شئ | ستا طرف نه (قرآن) | او مخه قومونه | هغه دوی چه انکار کوی | د دے (قرآن) د حقو (کلام)

قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ ۖ إِلَيْهِ

ووایه | بیشکه چه | ماته حکم شو دے | چه زه عبادت وکړم | د الله | او شریک دونه نیسم | دهغه سره | د هغه طرف

أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَآبٌ ۝۳۶ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا

زه بلنه کوم | او د هغه طرفه | (ماله) واپس کیلای | او د دغه شان | نازل کړو مونږ دا | حکم | په عربی ټپه

هغه طرف نه بلنه کوم | او هم هغه نه به واپس کیږم | او هم د شان مونږ دا (کتاب) د یو صفا حکم په طور نازل کړو

وَلْيَنْتَبِعُوا آهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ ۚ

اور کہ چھ | تا پیروی دکر | ددوی ذخواشتو | پس لہ دے | چہ راغلے دے تاتہ | لہ علم نہ

مَالِكٌ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَرَى وَلَا وَاِقٌ ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا

نہ پہ گانا دپارہ | داللہ پہ مقابلہ کئے | خوک مدگار | اونہ خوک بیچ کوونکے | اوبیشک | رالیدی وومونیز | پیغبران

مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً ۚ وَمَا كَانَ

لہ تانہ وپانڈ (ہم) | اودرکے وومونیز | ہغوی تہ | شیخ | او اولاد (ہم) | اونہ وواختیار | یو پیغبران

لِرَسُولٍ ۚ وَكَانَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ غَفُورًا ۚ

چہ راوے | خہ تخنہ | بغیر | دحکم | داللہ نہ | مریو | وخت | (حکم دے) بیکل شوہ

دحکم نہ بغیر یو آیت (قدر لہ) ہم نہ شی راوے | دہرے زمانے یو (خیل) کتاب دی

يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ ۚ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ۚ

لے کوی | اللہ | خہ چہ غواہی | اوباقی ساقی (خہ چہ غواہی) | او ہغہ سرہ | اصل | کتاب دے

وَأَنْ مَّا نُرِيكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ ۚ أَوْ تَوْفِيقُكَ

اور کہ چھ | وینا یو مونیز تاتہ | خہ | ہغہ خہ چہ | وعدہ لے کو وومونیز سرہ | یا وفات درکو وومونیز تاتہ

فَأَنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۚ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا

پس بیشک | چہ یہ تاباند | پیغام رسول دی | او یہ مونیز باند | حساب اخستل | آیانہ دی لیدی دوی | چہ مونیز

نَاقٍ الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا ۚ وَاللَّهُ يَحْكُمُ

راواند کیرو | زمکے تہ | کمودا | دے لہ طرفونہ | او اللہ | حکم کوی

لَا مَعْقِبَ لِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۚ وَقَدْ مَكَرَ

خوک بندولے نہ شی | دہغہ حکم | او ہغہ | دیر زس | حساب اخستل | اوبیشک فریب کرے دو

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ فَلِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا ۚ يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ

ہغہ خلق چہ | لہ دوی نہ وپانڈ ووا | نوم داللہ دی | تانہ پرونہ | قول | ہغہ پوہیری | چہ ہغہ خہ چہ کوی

خَلْقٍ ۚ وَبِزْزَارٍ خَلَقَهُ ۚ وَهُوَ عَلِيمٌ بِمَا يَكْسِبُ ۚ

خلق ویر فریبو نہ کوی دو حال داچہ تدبیرونہ | خوقول اللہ تعالیٰ سر پراتہ دی | ہغہ تہ معلومہ دہ چہ ہر نون

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ

دونه دے | لپړې مونږ | هينې پينځېر | مگر | په ژبه | دده د قوم

دونه دے | لپړې مونږ | هينې پينځېر | مگر | په ژبه | دده د قوم

لَهُمْ فَيُضِلُّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي

توباره د كچه بيان كړي | دوى ياره (همو) | بيا كړاى كړي | الله | هغه څوك چه وغواړي | اولاره بښاي

من يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا

هغه چاته | چه وغواړي | او هغه | زبردست | د حكمت خاوند كې | او بښكه | مونږ وليږلو

مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجَ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ

موسى | په خنځيرونو سره | چه راو باسه | خپل قوم | له تيارو نه

إِلَى النُّورِ وَذَكَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ

د زيارت نه | او نصيحت وكړه دوى ته | په ورځو د الله | بښكه | په دے كې | خنځې دى

لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ

د ياره دهر | صبر كړونكى | شكر كړاى | او هر كله چه | وويل | موسى | خپل قوم ته

أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَاكُمْ

ياد كړئ | نعمت | د الله | (چه) په تاسو (دے) | هر كله چه | هغه نجات دركړو تاسو ته

مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُدْحِثُونَ

له قوم د فرعون نه | چه رسولو په دوى تاسو ته | خراب | عذاب | او ډول به كې | ځامن ستاسو

أَسْمَاءَكُمْ وَيَسْتَعْيِزُونَ بِسَاقِ الْوَيْدِ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٍ ۝

او ژوند به كې پرېښود | لونه ستاسو | او په دے كې ستاسو | ازمنيته دو | ستاسو د رب له طرف نه | ډير لوى

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ

او هر كله چه | اعلان وكړو | ستاسو رب | كه چرې شكر وكړو تاسو | نوږه به زيات دركړم تاسو ته

وَلَيْنَ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا

او کہ چہ | تاسو ناشکری وکړه | نو بیشک | زما عذاب | ډیر سخت ده | او موسیٰ علیه السلام وویل | که چیرہ کافر شئو |

أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ۚ فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَبِيدٌ ۝

تاسو | او هغه څوک چہ | په زمکه کېنې دی | ټول | نو بیشک | الله | بے نیازه | ستا بے شړه |

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمٌ نُوحُوا

آیا نه ده راغلي تاسو ته | خبر | دهغه خلقو | چہ له تاسو نه وړاندو | د قوم د نوح | او د عبادو |

وَتَمُودَ ۚ وَالَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ

او د تمود | او کوم خلق چہ | پس له دوی نه وو | نه | پیژنی دوی (هیڅوک) | سوا | د الله |

جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَقْوَاهُمْ

راغل دوی ته | د دوی پیغمبران | په واضعو دلیلونو سره | پس ورکړل دوی | خپل لاسونه | د پیغمبرانو په خلوکې |

وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا

او دوی وویل | موږ انکار کوو | په هغه | چہ تاسو رالېږئ شوي یې په هغه | (و بیشک موږ | په شک کې یو | له هغه |

تَدْعُونَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ۚ قَالَتْ رُسُلُهُمُ إِنِّي إِلَهُ شَكٍّ

چہ بلئ تاسو مونږه | هغه ته | چہ په ډیر شک کېنې | د وویل | د دوی پیغمبران | آیا په الله کې مو | شک ده |

فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ لِيَغْفِرَ لَكُمْ

چہ پیداکوونکې | د آسمانونو | او | د زمکې | هغه رابلې تاسو | د پاره د دې چہ وځنې | تاسو ته |

مَنْ دُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ

گناهونه ستاسو | او هغه مهلت درکړی تاسو | تر موده | مقره یې پورې | دوی وویل | نه یی تاسو |

إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا عَنْ

مگر بنیادم | په شان زموږ | تاسو غواړئ | چہ مونږ د هغو معبودانو نه منع کړئ | له هغه نه |

مَنْ دُنُوبِكُمْ وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ

كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتُّنَا بِسُلْطَنٍ مُّبِينٍ ⑩ قَالَتْ

چه عبادت کولو | زمونږ پلارانو نیکوږ | پس راوړه مونږله | (خه) دلیل | ښکاره | د وویل
په عبادت کولو ، ښه ده نو مونږ ته یو ښکاره معجزه راوړی پیغمبرانو ته وویل

لَهُمْ رُسُلُهُمْ إِنْ نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ

دوی ته | پیغمبرانو د دوی | (چه) نه یو مونږ | مگر | بنیادم | په شان ستاسو | اولیکن | الله
چه مونږ څه خو بیشکه چه هم ستاسو غوندې بنیادم یو ، خو الله تعالی چه په

يَمِينُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا

احسان کوی | په چا چه غواړی | له خپلو بندگانو نه | اونه دی ممکن | مونږ د پاره
خپلو بندگانو کینه چه په چا و غواړی نو په هغه احسان وکړی ، او دا زمونږ په وس کینه ته ده

أَنْ تَأْتِيَكُمْ بِسُلْطَنٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ

چه مونږ راوړو ستاسو ته | (خه) دلیل (معجزه) | مگر | په حکم | د الله | او (هم) په الله باندې | توکل پکار ده
چه مونږ ستاسو ته د الله تعالی د حکم نه بهیر خه معجزه وښایو ، او مؤمنانو له پکار دی چه صرف په

الْمُؤْمِنُونَ ⑪ وَمَا لَنَا أَلَّا نَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَانَا

مؤمنانو له | او (خه) عذر ده مونږ د پاره | چه مونږ توکل ونه کړو | په الله باندې | او هغه ښودلی دی مونږ ته
الله باندې توکل وساتي . او مونږ د و له په الله تعالی باندې توکل ونه کړو ، حال دا چه هغه مونږ ته

سَلَّطَنَا وَلَتَصْيرُنَا عَلَى مَا آدَيْتُمُونَا وَعَلَى اللَّهِ

لاره زمونږ | او مونږ به ضرور صبر کوو | په هغه خه | چه تکلیف را کوی ستاسو مونږ ته | او په الله باندې
زمونږ (دین) طریقې وښودله او ستاسو چه مونږ له کوم تکلیف را کوی مونږ به په ځه ضرور صبر کوو او هم په الله

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ⑫ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِرُسُلِهِمْ

توکل کول پکار دی | توکل کوونکو له | او وویل | هغو خلقو چه | کافران وو | خپلو پیغمبرانو ته
باندې توکل کوونکو له توکل کول پکار دی . او کومو خلقو چه د کفر لاره اختیار کړه هغوی خپلو پیغمبرانو ته

لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُوْدَنَّ فِي مِلَّتِنَا

(چه) مونږ به ضرور وباسو ستاسو | له خپله زمکه نه | یا به خامخا را وگرځی ستاسو | زمونږ به دین کینه
ووویل چه مونږ به ستاسو ضرور د خپل ملک نه وباسو یا به زمونږ مذهب ته بیا را وپس کړی

فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ⑬

پس وحی وکړه | دوی ته | د دوی رب | چه مونږ به ضرور هلاک کړو | ظالمان
نو خپل رب هغو ته وحی وکړه چه مونږ به ضرور ظالمان تباہ کړو .

وَلَنُسَكِّنَنَّكُمْ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَلِكَ لِمَنْ خَافَ

او مونږ به ضرور آباد کړو ستاسو | په زمکه کینه | پس له دوی نه | دا د هغه چا د پاره ده | چه ویرېږی
او ستاسو به د هغو نه پس په دغه ملک کینه آباد کړو دا د انعام وعدې هم هغه چا د پاره ده چه

مَقَامٍ ۱۳ وَخَافَ وَعِيدِ ۱۴ وَاسْتَفْتَحُوا وَخَابَ

لہودریکہ نہ زما پہ ورائی | او ویریدی | زما (د عذاب) د وعدہ نہ | او فتح و غوینتلہ دوی | او | نامرادہ شو
پہ ورائی د او دریدو نہ | او زما د عذاب د وعدہ نہ ویریدی | او هغوئ فیصلہ و غوینتلہ او هر یوسرکش ضدی

كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۱۵ مِّنْ وَرَائِهِ جَهَنَّمُ وَيُسْقَىٰ مِنْ مَّاءٍ

هر یوسرکشه | ضدی | وروستو د هغه نه | دوزخ دے | او په دغه په خبیثه شی | او به
بندہ نامرادہ پاتے شو | او په قیامت کېږي د هغه مخه ته دوزخ پروت کي او په هغه به د ویی د وږو غوین

صَدِيدٍ ۱۶ يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ

د نوونو | چه گوټ گوټ به خبی هغه | او تر دغه دغه چه تیر به کېږي هغه شی د هلق نه | او راځي به دغه نه | مرګ
او به خبی لوی شی چه گوټ گوټ به خبی او د ستونی نه به پاتې ښکته کول نه شی | او د هرے غاړه نه به

مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ ۱۷ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ

له هر ځای نه | او نه به وی کي | مرګیدونکي | او وروستو د دغه به | عذاب وی
پرے مرګ راځي خو هغه به مرګیږي نه - او په یو پس بل سخت عذاب نه به

غَلِيظٌ ۱۸ مَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ

چر بر سخت | مثال | د هغو خلقو | کومو په کفر وکړو | د خپل رب سره | علونه د دوی | په شان د ویرودی
ورخامخ کېږي - چا چه د خپل رب نه انکار کړے دے ، د هغوئ د عملونو مثال د هغه ابرے په شان کي

اَشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَّا يَقْدِرُونَ مِمَّا

چه سخت را ووزي به هغه | باد | به ورځ د سيلي | نه به شی موندلې دي | له هغو (ملونو) نه به
چه د سيلي په ورځي یو تیز او تند باد واوزوي ، هغه چه دوی کول په هغه کېږي به په هغه

كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الصَّلُّ الْبَعِيدُ ۱۹ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ

دوی کړی دی | هیڅ څیز | هم دا ده | کړاى | دلرے د سختی | آیاتانه دی کتلی | چه الله
قابونه شی موندلے ، هم دا هغه (څرګند) غټه کسراهی ده ، آیا تانه دی لیدلی ؟ چه الله تعالی

خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ ۚ اِنْ يَّشَأْ يُّذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ

پیدا کړل | آسمانونه | او زمکه | به هغه | که پخه هغه وغواړي | نو بویه څو تاسو | او را به وی
آسمانونه او زمکه په هغه پیدا کړی دی ، که هغه وغواړي نو تاسو به فنا کړی | او بل نه

يَخْلُقُ جَدِيدٍ ۲۰ وَمَا ذَٰلِكَ عَلَىٰ اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۲۱ وَبَرَزُوا

مخلوق | نوے | او نه ده دی | الله د پاره | څه کړانه | او حاضر به شی دوی
مخلوق به راوی ، او دا کار الله تعالی ته هیڅ کړان نه دے ، او دوی قول به

بِاللَّهِ جَمِيعًا فَقَالَ الضُّعَفَاۗءُ لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا

الله ته | قول | بیا وې وائي | کمزوری خلق | هغو خلقو ته چه | چه غر ور به پاتې کولو
الله تعالی ته ختمامخ کېږي ، نو د دے دنیا کمزوری خلق په د د دے دنیا غټانو نه تیوس وکړی چه

إِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَهَلْ أَنْتُمْ مُّعْتَوُونَ عَنَّا

بیشک موندو | ستاسو | تابع | پس آیا | تاسو | لرے کوئے شی | له مونرنه
مونرنه ستاسو (د حکم) تابع دو | نو بیا آیا تاسو مونرنه نه د الله عذاب خه قدرے

مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ قَالُوا لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ

عذاب | د الله | خه قدرے | دوی به ووائی | که پر هدايت کره مونرنه الله | نو هدايت به کره مونرنه ستاسو
کسولے شی ؟ هغوئ به ورته ووائی که الله مونرنه هدايت کرے د مونرنه به ستاسو هدايت

سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرُكُمْ أَمْ صَبْرُنَا مَا لَنَا مِنَ مَعِيصٍ

برابره ده | په مونرنه | که ناقلاره شومونرنه | یا | صبر و کره مونرنه | نشته ده مونرنه د پاره | هیته خلاصه -
کره و اوس مونرنه قولونه یوشان خبره ده که چغه و هوا که صبر و کره مونرنه خلاصه په هیته صورت کینه نشته

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ إِنَّ اللَّهَ وَعَدَكُمْ

او به ووائی | شیطان | هر که چه | فیصله و کره شی | د کار | بیشک الله | د وعدا کره و تاسو
او چه د قولو کا نه فیصله وشی نو شیطان به ووائی چه بیشک الله تعالی تاسو سره رشتینه وعدا

وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتَكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ

وعدا رشتینه | او ما وعدا کره و تاسو سره | بیا ما د خلاف و کره تاسو سره | اونه وو | زما | په تاسو باند
کره و ، او ما هم درسره وعدا کره و تاسو سره د خلاف و کره او زما په تاسو خه زور خونه

مِنْ سُلْطَانٍ إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَتُومُونِي وَلَوْمُوا

خه زور | مکر داچه | ما را و بللی تاسو | بیا تاسو زما خبره و منله | پس ما ملامته کوئ ما | او ملامته کوئ
چلیدو ، خوما تاسو ته بلنه و کره ' او تاسو زما خبره د منله نو اوس ما ملامته کوئ بلکه خیل

أَنْفُسَكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي إِنْ

خیل خانونه | نه زه | ستاسو فریاد اوریکشم | اونه ستاسو | زما فریاد اوریکشی | بیشک زه
ثان ملامته کوئ (نن) نه زه ستاسو فریاد اوریدے شم اونه تاسو زما فریاد اوریدے شی، نن زه په خیل

كَفَرْتُمْ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ

انکار کوئ | له هغه خه نه | چه تاسو به شریکولم زه | له ده نه وړاند | بیشک | ظالمان چه دی | دوی یاد
د هغه خبره نه ویزاره یم چه تاسو به پخوا د خدا ته سره شریک کنوم - بیشک داسه ظالمانو د پاسه

عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَأَدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

به عذاب وی | دردناک | او داخل به کره شی | هغه خلق چه | ایمان نه راوړه وی | او عمل نه کره وی
دردناک عذاب (مقرر) ده ، او چا چه ایمان راوړه ده او نیک کارونه نه کړی دی ، هغوئ به

الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا

نیک | باغونو ته | چه بهیږی به | لاند د هغه نه | نهرونه | دوی به همیشه وی | په هغه کې
خالص باغونو ته داخل به شی چه د هغه لاند به نهرونه بهیږی ، د خیل رب به حکم به هغوئ

بِأَذْنِ رَبِّهِمْ طَحْيَتَهُمْ فِيهَا سَلَامٌ ۝۳۱ أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ

پہ حکم | دَرَبِ دَدُو | دَدُو (ملاقات) دعا بہ | پہ ہفتے | سلام | آیا تانہ دی کئی | چہ غنگہ | بیان کرو

پہ دے کیے ہمیشہ وی، اوہلہ بہ دھغوی دملقات دعا سلام وی، آیا تانہ دملیدل چہ اللہ تعالیٰ

اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ

اللہ | یومثال | چہ کولہ خبرہ | پاکیزہ | پہ شان داوے | پاکیزے | چہ جرہہ دھغ | مضبوط وی

خنگہ د پاکے کلمے مثال بیان کرے دے چہ ہفتہ دیوے پاکے اوئے پہ شان دہ | چہ دھغ جرہہ دیوے

وَفَرَعُهَا فِي السَّمَاءِ ۝۳۲ تَوَقَّى أَكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِأَذْنِ

او | بناخ دھغ | پہ آسمان کیے وی | درکوی | خیلہ میوہ | پہ ہر یو | فصل کیے | پہ حکم

کیے، مضبوطہ او بناخ لے پہ آسمان کیے دے، ہفتہ دخیل رب پہ حکم سرہ پہ ہر فصل کیے خیلہ میوہ

رَبِّهَا ط وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ

دربخیل | او پیانوی | اللہ | امثالونہ | خلقو دپارہ | چہ دوی

ورکوی، او اللہ تعالیٰ خلقو دپارہ مثالونہ خنگہ پیانوی چہ ہغوی ترے نہ

يَتَذَكَّرُونَ ۝۳۳ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ

نصیحت حاصل کری | امثال | دخیلے ناپلکے | پہ شان داوے ناپلکے دے | چہ راؤشکشی

سبق واخلی - او دیوے ناپلکے خبرے مثال دیوے ناپلکے اوئے پہ شان دے چہ دزھکے لہ

مَنْ فَوْقَ الْأَرْضِ مَالَهَا مِنْ قَرَارٍ ۝۳۴ يُثَبِّتُ اللَّهُ

دزھکے لہ پاسہ نہ نشتہ دے ہغلہ | خہ مضبوطی | مضبوط ساقی | اللہ

پاسہ نہ راوویستلے شی راو، ہفتہ دپارہ ہیخ مضبوطیا نہ وی، اللہ تعالیٰ مومنان ددغے خہ

الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ

ہفتہ خلق چہ ایمان راؤہی | پہ خبرے | مضبوط سرہ | پہ ژوند ددنیا کیے | او پہ آخرت کیے (ہم)

(کلمہ ہیخ) پہ برکت سرہ د دنیا پہ ژوند کیے او پہ آخرت کیے (ہم) مضبوط ساقی

وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ قَدْ يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ۝۳۵

او لے لاسے کوی | اللہ | ظالمان | او | کوی | اللہ | ہفتہ خہ غواہی

او اللہ تعالیٰ ظالمان گمراہ ساقی - او اللہ تعالیٰ چہ خہ غواہی - ہفتہ کوی

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَدْعُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ

آیا تانہ دی کئی | ہفتہ خلقوتہ | چہ بدل لے کرو | داللہ نعمت ایمان | پہ کفر سرہ | او روکوڑے کرو | خیل قوم

آیا تاہفتہ خلق نہ دی لیدلی کومو چہ داللہ تعالیٰ نعمت پہ ناشکری بدل کرو او خیل قوم لے (ہم) د

دَارِ الْبُورِ ۝۳۶ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيُسَّ الْقَرَارُ ۝۳۷ وَجَعَلُوا

کوس دہلاکت تہ | یعنی | پہ دوزخ کیے | ہغوی پہ داخلیری پہ دے کیے | اور ہغے خرابہ | تیکاؤنہ دہ | او دوی جوہری

ہلاکت پہ کوس یعنی پہ جہنم کیے وروکوڑے چہ تول بہ کیے داخلیری او ہفتہ دیرہ خرابہ تیکاؤنہ دہ او دے خلقو

أَنْدَادًا لِّيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا فَإِنَّ

اللہ | شریکان | چہ بے لاسہ کری (خلق) | ددۂ دلا سے نہ | دواہ | تاسو فائدہ واخلی | بیا بیشکہ
للہ | شریکان | چہ خلق دہقہ دلا سے نہ گمراہ کری | ورتہ وواہ | چہ لہذا فائدہ واخلی | بیشکہ

مَصِيرَكُمْ إِلَى التَّارِكِ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا

ستاسو واپس کیدل | ددو رخ طرف تی | دواہ | زما بند کاو نہ | کو موچہ | ایہ راؤ کدے | چہ ہونی قائم کری
ستاسو واپس کیدل | ددو رخ طرف تہ دی | (لے پیغیر) | زما ہفہ بند کاو نہ وواہ | چہ ایمان لے راؤ کدے | چہ ہونی د

الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ

مونہ | اوخر رخ کری | لہ ہفہ غہ نہ | چہ رزق وکر دکر وروٹی | پہ پتہ | اوپہ بشکارہ | اوپہ بند لہ نہ
مونہ | اوخر رخ کری | لہ ہفہ نہ | پہ پتہ | اوپہ بشکارہ | دنیکی پہ لارکے | خرخر کوی وپہ بند لہ نہ

أَنَّ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ ۚ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ

چہ راشی | ہفہ ورخ | چہ نہ یہ | واخلستل خرخول | پہ ہفہ کئے | اونہ دوستی | اللہ | ہفہ ذات د | چہ پیدا کول
چہ ہفہ ورخ راشی | چہ پکے بہ اخستل خرخول نہ وی اونہ بہ دوستی پہ کار راہی | اللہ ہفہ پاک ذات د | چہ چہ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ

آسمانوں | او زمکہ | اونازلے کئے | لہ آسمان نہ | آویہ | بیائے راو وپستل | پہ دکرہ
آسمانوں | او زمکہ پیدا کول | او دکرہ نہ لے آویہ راو ورو لے | بیا دہقہ راو وپستل | پہ دکرہ

مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ

میوے | روزی | تاسو دپارہ | او تابع لے کئے | تاسو پارہ | کشتی | چہ روانہ وی | پہ سمندر کئے
(مختلف) | میوے تاسولہ ددو رخ پہ طور پیدا کئے | او تاسو دپارہ لے کشتی تابع کئے | چہ دہقہ پہ حکم پہ

بِأَمْرِ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْاَنْهَارَ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ

پہ حکم ددے | او تابع لے کول | تاسو پارہ | دریا بونہ | او تابع لے کول | تاسو پارہ | نور | او سپور می
سمندر کئے روانہ وی | او ستاسو رفائدے | لہ لے دریا بونہ تابع کول | او نور او سپور می لے تاسو پارہ پہ کار وکول چہ

دَآيِبِينَ ۖ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْيَلَّ وَالنَّهَارَ ۖ وَآتَكُمْ مِّن كُلِّ

ہمیشہ روان | او تابع لے کول | تاسو پارہ | شبہ | او ورخ | او درے کول | تاسو | لہ ہر ہفہ غیزہ
ہمیشہ روان وی | او تاسو دپارہ لے شبہ او ورخ مسخر کول | او تاسولہ لے ہفہ تول خیزونہ در کول

مَا سَأَلْتُمُوهُ ۖ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا ۗ

غہ چہ | تاسو و غویشتل | او کہ چکر تاسو شمیرل و غواہی | نعمتونہ داللہ | نو دہ نہ شمیرلے شے ہفہ
چہ تاسو و غویشتل | او کہ تاسو داللہ نفالی نعمتونہ شمیرل غواہی نو شمیرلے پورہ کو لے نہ شے

إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَفَّارٌ ۚ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ

بیشکہ | انسان | دیر ظالم | دیر ناشکرہ | اوہ کہ چہ دوئیل | ابراہیم | لے زما رہ | او کہ
بیشکہ چہ انسان دیر لے انصافہ ناشکرہ دے او کہ وقت چہ ابراہیم دعا وکرہ چہ لے زما رہ | دایا رہ مکہ

هَذَا الْبُكَدُ امْنًا وَاجْنِبِي وَبَنِي أَنْ تَعْبُدَ الْأَصْنَامَ ۝

دا | بنار | خائے دامن | اولے و سائے ما | او زما اولاد | (له کنه) چه مونبر عبادت و کرو | د بتانو
د امن خائے کرے ، او ما او زما اولاد د بتانو د عبادت نہ بچے و سائے ۔

رَبِّ اِنَّهُمْ أَضَلُّنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي

اے زماربہ ! بیشک دوی | گمراہ کرل | دیر | خلق | پس چاچہ | پیروی و کرہ زما
اے زماربہ ! دے بتانو خو دیر خلق گمراہ کھری دی ، نو خوک چه پہ ما پسے روان دی

فَاتَّهٖ مِثِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

بیشک هغه | له مانہ | او چاچہ | ناخرمانی و کرہ زما | نو بیشک تہ | بخینو کے | مہربان بی | اے زماربہ
هغوی خود ما دی او خوک چه زما ناخرمانی و کرہ نو تہ بخینو کے دیر مہربانہ بی ۔ اے زماربہ

إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِي

بیشک ما آباد کرو | خیل اولاد | پہ داسے وادی کے | چه بے فصلہ دے | استاذ کور (کعبہ) سرہ
بیشک ما خیل اولاد ستا محترم کور کعبہ سرہ نزدے پہ بے آب واد بے گیاه میدان کے

الْمَحْرَمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً

چه عزیزمند دے | اے زماربہ ! | چه دوی قائم کوی | مونخ | پس کرہ | زہونہ
آباد کرو ، اے زماربہ ! د پارہ دے چه دوی د مونخ نو پابندی و ساقی ، نو د خنے خلق زہونہ

مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرِ لَعَلَّهُمْ

د خلقو | مائلہ | د دوی طرف تہ | اوروزی و کرہ دوی تہ | له میوونہ | چه دوی
د دوی اخر تہ مائلہ کرے ، او دوی له میوونہ روزی کرے چه ستا شکر

يَشْكُرُونَ ۝ رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُخْفِي

شکر و کوی | اے زماربہ ! بیشک تاتہ معلوم دی | خہ چه مونبر پتو | او خہ چه بنکارہ کور | اونہ دے پت
و یا سی ۔ اے زماربہ ! بیشک تاتہ معلوم دی خہ چه مونبر پتو او خہ چه خرنکند و ، او د الله تعالی

عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۝ الْحَمْدُ

د الله نہ | هیئ خیز | پہ زمکہ کے | اونہ | پہ آسمان کے | قول تعریفونہ
نہ پہ زمکہ کے خہ خیز پت نہ دے اونہ پہ آسمان کے ۔ قول تعریفونہ الله

لِلَّهِ الَّذِي هَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ

الله لہ دی | چاچہ | راکرل | مالہ | پہ بوچا وانی کے | اسماعیل | او اسحاق
د پارہ دی چه ماتہ تہ پہ سپینہ دیرہ (دوہ حامن) اسماعیل او اسحاق (علیہما السلام) رکول

إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ ۝ رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ

بیشک | زمارب | آوری ویک | د دعادے | اے زماربہ ! | جو کرہ ما | قائم ویک | د مونخ
بیشک زمارب دعا کائے آوری ۔ اے زماربہ ! ما او زما اولاد دھم ، د مونخ

وَمَنْ ذَرَيْتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ

او زما له اولاد نه (هم) اے زمونڊر به! او قبوله کړه! دعا زما | اے زمونڊر به! او بخښه ما | او مور او پلار زما
پايند وستانه ، اے زمونڊر به! زما دعا قبوله کړه - اے زمونڊر به! ما او زما مور او پلار

وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ ۝ وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهُ غَافِلًا عَمَّا

او (قول) مؤمنان | په کومه ورځ | چه به قاضي | حساب | او نه خيال مړه کړه | چه الله | به خبر نه له هغه نه
او قول مؤمنان و بخښه په کومه ورځ چه به حساب کتاب کيږي - او نه دا گمان مړه کړه چه الله تعالى د ظالمو

يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخَّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ

چه کوي | ظالمان | بيشکه چه | هغه مهلت ورکړه دوي | تر هغه ورځ | چه غږي به پاشي | په هغه نې
د کارو نه غافله ده ، هغوی ته نه خوښ تر هغه ورځ پورې مهلت ورکړه چه سترگه به نه

الْأَبْصَارُ ۝ مُهْطِعِينَ مُقْنِعِي رُءُوسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ

سترگه | منډه به به وهي | اوچت کړي به وي | خپل سر ونه | نه به را واپس کيږي | د دوی طرف ته
غږيدل پاته شي - هغوی خپل سر ونه اوچت کړي منډه به به وهي ، د هغوی نظرونه به د هغوی طرف ته

طَرَفُهُمْ ۝ وَافْدَتْهُمْ هَوَاءٌ ۝ وَأَنْذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمْ

نظرونه د دوی | او زړونه د دوی به | الوقي دی (له وینه) | او ويړه | خلق | د هغه ورځ | چه رايه شي په دې
يسته نه راگرځي | او زړونه به نه الوقي دي - او (اے پيغمبره!) خلق د هغه ورځ نه اوږه وه په کومه کچه چه به

الْعَذَابِ فَيَقُولُ الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ

عذاب | نو وايي به | هغه خلق چه | ظالمان و! اے زمونڊر به! مهلت راگرځو مونږ ته | تر موده نږدې پورې
په هغوی عذاب راشي ، نو هغه خلق کوم چه ظالمان دي وايي به اے زمونڊر به! مونږ له لږ شان مهلت راگرځه

يَحِبُّ دَعْوَتَكَ وَنَتَّبِعِ الرُّسُلَ ۝ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ

مونږ به قبوله کړو | بلنه ستا | او پيروي به وکړو | د رسولانو | آيا تاسو به قسمونه نه خوړل | وپاڼي له کنه
چه مونږ ستا دعوت قبول کړو او د پيغمبرانو پيروي وکړو (و به وييل شي چه) آيا تاسو له کنه نه وپاڼي قسمونه نه خوړل

مَا لَكُمْ مِّنْ زَوَالٍ ۝ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا

چه نشته تاسو | هيڅ زوال | او اوسيدلي وي تاسو | په ځايونو کي | د هغو خلقو | کومو چه ظلم کړه دو
چه په تاسو به هېڅ زوال نه راځي ، حال دا چه تاسو د هغه چا په ځايونو کي استوگن وي چه په ځان نه زيات

أَنفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا

په خپلو ځانونو | او واضحه شو وه | تاسو ته | (چه) څنگه | مونږ (سلوک) کړه دو | هغوی سره | او مونږ بيان کړي دو
کړه دو - او ښه ښکاره درته معلومه وه چه هغوی سره مونږ څه څه کړي دو ، او د هغوی مثالونه مو

لَكُمْ الْأَمْثَالُ ۝ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ مَكْرُهُمْ

تاسو پاره | مثالونه | او کړي دي دي (د هغوی خلاف) | فريونه خپل | او الله سره دي | فريونه د دوی
درته اوږدوي دو - او دوي خپل قول فريونه خلاص کړل او د دوي د فريونو جواب الله تعالى سر بيرت وو

وَإِنْ كَانَ مَكْرَهُمْ لِلتَّرُؤُلِ مِنْهُ الْإِيَالُ ۖ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ

او اگر چه دو | ددوی تدبیر (داسے) چه و خوزیری | له ددو چه | غزونه | پس خیال منه کوه | به الله

مُخْلِفَ وَعْدِهِ رُسُلَهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ۖ يَوْمَ

د مخالفنت کوونکی | دوعده خیل | د رسولانو خپلوسه | بیشکه | الله | دیر زبردست | بدله اخستونکې | په کومه ورځ

تَبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبَرَزُوا لِلَّهِ

بدله کړه شی | زمکه | به له دے زمکنه | او آسمانونه (هم) | او ښکاره به شی دوی | الله ته

الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۖ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ

چه یو دے | غالب دے | او دوه ویښته | مجرمان | به دغه ورځ | تړلے شوی

فِي الْأَصْفَادِ ۖ سَرَّابِلُهُمْ مِّنْ قِطْرَانٍ وَتَعْشَىٰ وُجُوهُهُمْ

په زنجیرونو کې | ددوی قمیصونه (په دوی) | د گوډیو | او پټ به کړی | مخونه ددوی

النَّارِ ۖ لِيَجْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ ۚ إِنَّ اللَّهَ

اوس | چه بدله ورکړی | الله | هر یو | نفس ته | دهغه شته | چه دده کړی دی | بیشکه | الله

سَرِيعَ الْحِسَابِ ۖ هَذَا بَلَاءٌ لِّلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوْا بِهِ وَلِيَعْلَمُوْا

دیر زی حساب اخستونکې | دا (قرآن) | پیغام دے | خلقو د پاره | او چه دویرو دې په سره | او چه دېو دېو

أَتَمَّاهُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ وَلِيَذَّكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ۖ

چه بیشکه هم دے | معبود دے | یو | او چه نصیحت حاصل کړی | د عقل خاوندان

سُوْرَةُ الْحَجَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ تَمَّ وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۖ تَسْعُونَ آيَةً وَبِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورة حجر په مکه کې نازل شواو په (شروع) | د الله په نوم سره لوسته مهريه | دېر زیاترم کوونکې دے | د یو کم شل آیتونه (د شپږو کلمو)

الرَّاقِ تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ وَقُرْآنٍ مُّبِينٍ ۖ

الف-لام-را- | دا | آیتونه دی | د کتاب | او د قرآن | روښانه

الف-لام-را- | دا | د یو دکامل کتاب او واضح قرآن آیتونه دی